

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Constato (Rumænien) den 29. marts 2017 — Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius/Ministerul Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați — Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice

(Sag C-159/17)

(2017/C 221/06)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Constanta

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius

Sagsøgt: Ministerul Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați — Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 167, 168, 169, 179, artikel 213, stk. 1, artikel 214, stk. 1, litra a), og artikel 273 i direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede pålægger en afgiftspligtig person, hvis momsregistrering er blevet annulleret, at betale staten moms for den periode, hvor momsregistreringsnummeret var annulleret, uden at personen imidlertid indrømmes ret til at fradrage moms for køb foretaget i den samme periode?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 3. april 2017 — SH mod TG

(Sag C-168/17)

(2017/C 221/07)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SH

Sagsøgt: TG

Intervenient: UF

Præjudicielle spørgsmål

1) Er følgende forpligtelser vedrørende betaling af garantiomkostninger, som udspringer af aftaler om modgaranti, der er indgået som led i en serie af aftaler med henblik på udstedelse af en bankgaranti til fordel for Libyan Housing and Infrastructure Board (herefter »HIB«), omfattet af anvendelsesområdet for forordning nr. 204/2011 ⁽¹⁾ eller eventuelt forordning 2016/44 ⁽²⁾:

1.1 når en bank, der er etableret i Den Europæiske Union, i henhold til en aftale om modgaranti er forpligtet til at betale omkostninger til en libysk bank, som er opført på forbudslisten i bilag III til forordning nr. 204/2011?

- 1.2 når en bank, der er etableret i Den Europæiske Union, i henhold til en aftale om modgaranti er forpligtet til at betale omkostninger til en libysk bank, som ikke er opført på forbudslisten i bilag III til forordning nr. 204/2011, men bankgarantien er udstedt til fordel for HIB, som er opført på nævnte liste?
- 1.3 når forordning nr. 204/2011 — i tidsrummet efter ændringen af forordning nr. 204/2011 ved forordning nr. 45/2014 — forbyder direkte eller indirekte betaling til libyske enheder?
- 1.4 når forpligtelsen vedrørende betaling af garantiomkostninger udspringer af en aftale om modgaranti, der er indgået som led i en serie af aftaler med henblik på udstedelse af en bankgaranti til fordel for HIB inden for rammerne af forbindelsen mellem to banker, der er etableret i Den Europæiske Union?
- 1.5 når afregningen af garantiomkostningerne sker efter udløbet af garantiperioden ved en retssag efter ikrafttrædelsen af forordning 2016/44?
- 2) Såfremt den i punkt 1.1 og 1.2 nævnte forpligtelse vedrørende betaling af garantiomkostninger er omfattet af forordningens anvendelsesområde, skal de garantiomkostninger, der betales til en libysk bank — som også på et tidspunkt var opført på forbudslisten i bilag III — med henblik på udstedelse af en garanti for tilbagebetaling af forudbetaling og af en kontraktopfyldelsesgaranti til fordel for HIB, da anses for at være pengemidler, der direkte eller indirekte stilles til rådighed for eller til fordel for de juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilag III til forordning nr. 204/2011?
- 3) Skal artikel 12, stk. 1, litra b), i forordning nr. 204/2011 i tidsrummet efter ændringen af denne forordning ved forordning nr. 45/2014 (punkt 1.3) fortolkes således, at udgifter og omkostninger, som en libysk bank har opkrævet, og som en bank, der er etableret i Den Europæiske Union, har betalt i henhold til en aftale om modgaranti, anses for direkte eller indirekte at udgøre erstatninger i henhold til garanti?
- 4) Skal en bank, der er etableret i Den Europæiske Union, som i henhold til en aftale om modgaranti, der er indgået som led i en serie af aftaler med henblik på udstedelse af en bankgaranti til fordel for HIB, er forpligtet til at betale garantiomkostninger til en libysk enhed (punkt 1.4), anses for at være en person eller en enhed som omhandlet i artikel 12, stk. 1, litra c), i forordning nr. 204/2011, eller — som ændret ved forordning nr. 45/2014 — personer eller enheder, som handler gennem, på vegne af eller til fordel for en af de i artikel 12, stk. 1, litra a) eller b) omhandlede personer, enheder eller organer? Skal de garantiomkostninger, som nævnte bank afkræver en anden bank, der er etableret i Den Europæiske Union, anses for direkte eller indirekte at udgøre erstatninger i henhold til garanti?
- 5) Gør udelukkelsesbestemmelsen i artikel 9 i forordning nr. 204/2011 sig gældende for alle former for betaling?
- 6) For så vidt som afregningen af garantiomkostningerne finder sted efter ikrafttrædelsen af Rådets forordning 2016/44, som ophævede forordning nr. 204/2011, men som i det væsentlige indeholder identiske bestemmelser (punkt 1.5), finder forordning 2016/44 da anvendelse på afgørelsen af sagen mellem parterne, og skal artikel 17, stk. 1, litra b), i denne forordning da fortolkes således, at udgifter og omkostninger, som en libysk bank har opkrævet, og som en bank, der er etableret i Den Europæiske Union, har betalt i henhold til en aftale om modgaranti, anses for direkte eller indirekte at udgøre erstatninger i henhold til garanti? Skal en bank, der er etableret i Den Europæiske Union, og som i henhold til en aftale om modgaranti, der er indgået som led i en serie af aftaler med henblik på udstedelse af en bankgaranti til fordel for HIB, er forpligtet til at betale garantiomkostninger til en libysk enhed, anses for at være en person eller en enhed som omhandlet i artikel 17, stk. 1, litra c), i denne forordning (personer, enheder eller organer, som handler gennem, på vegne af [eller til fordel for] en af de i artikel 17, stk. 1, litra a) eller b) omhandlede personer, enheder eller organer)? Skal de garantiomkostninger, som nævnte bank afkræver en anden bank, der er etableret i Den Europæiske Union, anses for direkte eller indirekte at udgøre erstatninger i henhold til garanti?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 204/2011 af 23.2.2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen (EUT L 58, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) 2016/44 af 18.1.2016 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen og om ophævelse af forordning (EU) nr. 204/2011 (EUT L 12, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 11. april 2017 — Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Sag C-182/17)

(2017/C 221/08)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria